

ANKARA ÖZEL TEVFIK FİKRET ANADOLU LİSESİ
ÖĞRENCİ DERGİSİ

"Her Güne Bir Şarkı Ocak Takvimi"
şarkıların olduğu çalma listesine bu
kodu tarayıp ulaşabilirsiniz!

Çizer: Edanur KARSLIOĞLU

İletişim: tfldergisi@gmail.com

@kantin_dergi

OCAK 2022
SAYI: 4

İÇİNDEKİLER

▪ Giriş.....	3
▪ Editörden Karışık Tost : Zaman Algımız Ve İnsan.....	4
▪ Bilginiz Olsun.....	6
▪ Tarihte Bu Ay: Tarihte İlkler.....	8
▪ Haberiniz Olsun: Spor.....	11
▪ Dizelerde Kış.....	13
▪ TİFİLM	14
▪ Atıştırmalık Mitoloji.....	18
▪ Narnia'nın Mitolojik Sırları?.....	19
▪ Kafayı Çalıştır.....	21
▪ <u>Sizin Elinizden: Edebiyat</u>	22
- "Yazar" - Defne YAĞLI.....	22
- "Siz Hiç Ot Yiyen Aslan Gördünüz Mü?" – Doğa KARASU..	24
- "Kar" – Edanur KARSLIOĞLU.....	27
- "Güz" – İpek ALGAN.....	28
- "Ölümsüz Kelebek" – Nehir KOYUNCU.....	29
▪ Her Güne Bir Şarkı Ocak Takvimi.....	30
▪ Kapanış.....	31

KÖŞE YAZARLARI

Doğa TERZİ
Irmak ARMAĞAN
Alp DUMAN
Emek Deniz SAĞDIÇ
Pelin ALAN
Ece ŞEKER
Alper AYDIN

ÇİZERLER

Edanur KARSLIOĞLU
Ahsen BOZOK
Can KİPER

GİRİŞ

HERKESE MERHABA, ŞÜKÜR KAVUŞTURANA!

Son sayımızdan bu yana hem kışa hem de yeni bir yıla girdik. Yeni yıl ve kış temalı sayımız karşınızda. Sayının sonunda bu yeni yılın ilk ayına özel "Her Güne Bir Şarkı" takvimimiz mevcuttur.

Geç olsun, güç olmasın; Kantin ekibi olarak herkese mutlu, eğlenceli, sağlıklı ve bol sayılı bir yıl diliyoruz.

Keyifli okumalar...

EDİTÖRDEN KARIŞIK TOST: ZAMAN ALGIMIZ VE YENİ YIL

Yeniden merhaba “Kantin” sakinleri,

Son sayımızdan bu yana uzun bir zaman geçti ve biz bu sırada çoktan kışa girdik, hatta 2021’i bitirdik bile. Umuyorum ki hepimiz kalbinizi ısıtacak şeyler buluyorsunuzdur çünkü böyle soğuk kışlar başka türlü geçmez.

Bu “Yeni Yıl” kavramına biraz zaman üzerinden değinmek isterim. Zaman dediğimiz şey aslında hepimiz için farklı olabilir. Şu an aynı dakikayı yan yana yaşayan iki insan olsak bile size o dakika çok hızlı geçerken bana sonsuzluk gibi gelebilir. İnsanlar bu çok soyut kavramı ölçmek istemişler ve ortaya saat, gün, hafta, yıl gibi nesnel ölçekler çıkarmışlar. Şu an kullandığımız miladi takvime göre milat ve her yılın başı Hz. İsa’nın doğumuyla başlatılmıştır. Aslında yeni bir yıla girmemiz takvimlerden kaynaklanıyor ve takvimler de bizim ürünlerimiz. Tabii ki mevsimlerin değişimlerinden yola çıkarak bir döngüyü bitirdiğimiz kanısına varabiliriz ama 1 Ocak gerçekten de 1 Ocak mı? Çok önceden bu takvim çalışmaları üzerinde birçok bilgin oturup kafa yormuş ve Güneş yılı ya da Ay yılı düzenine göre bir takvim oluşturmuşlar. Günümüz takvimlerinin çoğu bir dine dayalı olarak ilerliyor ama takvimlerin en başta amacını sorgularsak, bunun devlet işlerinin, ticaretin ve günlük hayatın düzenlenmesi olduğunu görebiliriz. Tabii ki bu farklı düzendeki ve farklı tarihleri milat alan takvimleri kullanan milletler kendi aralarında anlaşmalar veya ticaret yaparken zorlanmışlar. Ve bir yerde yine güçlü olan devlet, kültürünü diğer devlete aşlamıştır. Hepimiz aslında aynı zaman diliminde yaşasak da birimiz bir başka yılda, diğerimiz başka bir yılda işte böyle olabiliyor. Bu bir kültür çatışması. Zaman yine aynı zaman, sadece değişen biz ve bizim algımız oluyor.

Çizer: Ahsen BOZOK – 11/B

Tarihler yerleşik düzenin bir gereği. Onlar olmasa sınav haftalarımız olmazdı, doğum günlerimiz olmazdı, tatiller de olmazdı. Şimdi bir de bu tarihlerin aslında istersek değişebileceğini düşünün. George Orwell’in “Bin Dokuz Yüz Seksen Dört”ünde olduğu gibi; eğer bir şeyi kanıtlayamazsak ve herkes doğrusunu bildiği o şeyin yanlışını kabul etmeye başlarsa artık gerçek olan değişir. Bugünün tarihini de takvim dışında bize ispatlayacak bir şey olmadığından “Bin Dokuz Yüz Seksen Dört” gibi distopik bir durumda tarihlerin değişmesi olasıdır. Ama biz insanlar tarihlere sandığımızdan daha çok önem veriyoruz. Anneler Günü, Öğretmenler Günü, Sevgililer Günü en popülerleri olmakla beraber neredeyse her gün bir insan topluluğunun, bir mesleğin, bir sosyal kimliğin günü oluyor. Ve biz kendimizi bu günleri kutlamakta, hediye almakta fark etmeden zorunlu hiss ediyoruz. “Hepsi kapitalizmin oyunları ya!” artık çok alışıldık bir cümle olsa da çok doğru. Bizim kurduğumuz sistemde yine biz bize bir şeyleri dayatıyor, kural hâline getiriyoruz ve sonunda tüketen yine biz oluyoruz. “ŞU ANDA TÜM KOZMETİK ÜRÜNLERDE %50 İNDİRİM VAR AMA SON GÜN 30 ARALIK. SAKIN KAÇIRMAYIN! BU FIRSAT AYAĞA BİR DAHA GELMEZ!”. Özellikle bu belirli günlere yaklaştığımızda nereye baksanız gördüğünüz reklamlar ve çevrenizdekilerin alışveriş telaşının, her ne kadar toplumdan kendinizi ayırmaya çalışsanız da sizi bir kara delik gibi içine çektiğini fark ediyorsunuz. Hepimiz bir para geliri gideri döngüsü içerisinde birbirimizle

bağlıyız ve psikolojimiz sandığımızdan daha güçsüz. Eğer kontrol düğmenizi bulan biri varsa o düğmeye eninde sonunda basar.

Hepimizin ilkleri var ve ilkler yaşadığımız sürece yaşanmaya devam edecek. Dedelerimize, anneannelerimize bakıyoruz; neler görmüş, neler yaşamışlar ama WhatsApp'tan fotoğraf göndermeyi ilk kez bizden öğreniyorlar. Tarihler önemini yitirse bile ilklerimiz bizim için bir hatıra değerini taşıdığından ilkler önemini yitiremezler. İçinde bulunduğumuz kapitalist sistem tabii ki bunu da para kazanma aracı olarak kullanıyor. Bu duygusallığımızı bir avantaja çevirip çok güzel reklam yapabiliyorlar. Bir reklam bizi neden ağlatır hiç düşündünüz mü? Ya da reklamlarda neden çok fazla "ilk" sözcüğünü duyarız? "Bebeğinizin ilk yatağı..." "İlk arabanız..." "İlk alan siz olun..." Instagram'daki postların altındaki "İlk 😊" yazan insanlar neyi amaçlıyor mesela? Belki de hayatı hep bir yarış olarak gördüğümüzden olabilir. Her şeyin bir ilki olduğu gibi bir sonu da var. Hayatımızın da bir sonu var, bu dünyanın da. Doğum fotoğraflarımız nasıl ilgi çekiyorsa ölmeye önceki son fotoğrafımız da çekiyor. Tek bir fark var, hepimiz nasıl doğduğumuzu biliyoruz ama nasıl öleceğimizi bilmiyoruz, bu yüzden sonlar aslında daha sürprizlidir.

2021'i bitirdik bile ve 2022'nin ilk aylarındayız. Hayatımız boyunca her şeyin bir sonu ve sonra da yenisi geliyor. Belki de bu yüzden zaman her şeyin ilacı. Tarihler sadece duygusal veya anlamsız olabilir ancak zaman diye bir şey var ve üstümüzde çok büyük etkisi var. En büyük acıları unutturan, hastalıklarımızı geçiren de odur. O yüzden çıkmaza girdiğinizde ve artık kontrolü sağlayamadığınızda geriye yapmanız gereken tek bir şey kalır, o da zamana güvenmek. Zamanın bilinmez akışında sadece uyuyup uyanın ve yeni bir yıl olsun, sonra yeni bir yıl daha, bir tane daha... Umut dediğimiz şey tam da budur, zamana güvendir. Ve ben de umuyorum ki zaman hep bizim tarafımızda olacak.

Sağlıkla kalın, anda kalın...

Doğa TERZİ – 11/D

BİLGİNİZ OLSUN

• İncil’de Geçmemesine Rağmen Noel Neden 25 Aralık’tadır?

Noel, her yıl 25 Aralık’ta Hz. İsa’nın doğum gününün kutlandığı bir Hristiyan bayramıdır¹. Ancak Hz. İsa’nın doğum gününün 25 Aralık olduğu İncil’de veya tarihî kaynaklarda geçen bir bilgi değildir. Durum böyle olunca, 25 Aralık tarihinin nereden geldiği hepimizin kafasında bir soru işareti olarak beliriyor, değil mi? Bu soru işaretlerini gidermek için Hristiyanlık’tan önceki inanışlara bakmamız gerekiyor.

Hz. İsa’nın doğumuyla ilgili kutlamanın, ilk defa IV. yüzyılın ortalarına doğru, Roma Katolik kilisesinde başladığı ve bu kutlamalar için de 25 Aralık tarihinin esas alındığı kabul edilmektedir. Romalılar, eski inançları Mitra Dini²’ndeki “Güneş Tanrısı”nın (21-31 Aralık tarihleri arasında kutlanan) doğum gününü, Hz.İsa’nın doğum günü olarak uyarlamışlardır. Zaten Mitra dininde de olduğu gibi diğer pagan topluluklar için de “Güneş Kültü” çok önemli bir yere sahipti ve bu sebeple güneşe tapan pagan topluluklarında günlerin giderek uzamaya başladığı 21-31 Aralık tarihleri arasında kutlamalar yapılırdı. Dolayısıyla Noel’in eski bir pagan kültürünün Hristiyanlığa uyarlanmış biçimi olduğunu söyleyebiliriz.³

• Noel Baba Efsanesi Nereden Gelir?

Tüm dünyada Noel Baba olarak tanınan Aziz Nicholaos, Türkiye’nin Akdeniz kıyılarında, önemli bir Lykia kenti olan Patara’da, MS 300’e doğru zengin bir buğday tüccarının oğlu olarak doğmuştur. Gençliğinde bile mucizeler yarattığına inanılan Nicholaos, gençken inşa hâlindeki bir kilisenin yıkılmasıyla enkaz altında kalmıştır. Nicholaos, üzerine yığılan taşların altından sağlam olarak kurtulmuştur. Babası öldüğünde büyük bir servetin tek mirasçısı olan Nicholaos, servetini yoksullara yardım için harcamaya karar vermiştir. Bu sırada Patara’da önceleri çok zengin olan bir şahıs fakirleşmiş ve

¹ Hristiyanlıkta İsa’nın doğumu, tarihsel çerçevede kiliseler arasında farklılık göstermektedir. Batı Kilisesi, İsa’nın doğumunu 25 Aralık ve Epifani’yi 6 Ocak; Doğu ve Gregoryen Ermeni Kilisesi, İsa’nın doğumunu Epifani ile birleştirerek 6 Ocak’ta kutlamaktadır.

² Anadolu’dan dünyaya yayıldığı varsayılan Mitra Dini, Anadolu’nun kadim bir inanç sistemi olarak 200 yıldan bu yana birçok yerli ve yabancı genel tarih ve dinler tarihi araştırmacılarının en önemli konularından biridir. Mitraizm, Roma paganizm tarihinin en gizemli dinidir. Gizemli bir din olması nedeniyle, tapınakları genellikle yer altında ve mağaralarda bulunur.

³ Küçük, Mehmet Alparslan, İsa’nın Doğumu-İkonografi İlişkisi Üzerine

kızlarının çeyizini yapamayacak duruma gelmiştir. Çaresizlikten kızlarını satmayı bile düşündüğü bir anda, Nicholaos onlara yardım etmeye karar verir. Onların gururlarını kırmamak için evlerine gece gider. Onlar uykuda iken büyük kızın açık olan penceresinden çeyizine yetecek olan bir kese altını içeri atar. Sabah parayı bulan büyük kız çok sevinir ve kötü durumdan kurtulur. Daha sonra ortanca ve küçük kızın çeyiz paralarını da karşılamak isteyen Nicholaos, pencereleri kapalı olduğu için keseleri bacadan atar. İşte Noel Baba'nın yılbaşında hediye bırakma öyküsü bu şekilde doğar.

- **Çam Ağacı Süsleme Geleneğinin Orta Asya Kökenli Olduğunu Biliyor Muydunuz ?**

Yeni yılda pek çok ülkede Noel Ağacı gelenek olarak süslenir. Bu geleneğin kökeninde İslamiyet öncesi Asya Türklerine ait Hayat Ağacı inancı bulunmaktadır. Asya halkının süslemek için seçtiği akçam, kışın dahi yapraklarını dökmeyen ve daima yeşil kalan özelliğinden dolayı "hayat ağacı" olarak isimlendirilmişti. Hâlen ülkemizde istek ve beklentilerini bir kâğıda yazıp yatır olduğu inanılan kişilerin mezarlarındaki ağaçlara takmak geleneği devam etmektedir. Asya Türkleri gecelerin kısılp günlerin uzamaya başladığı dönemde akçam ağacını süslerler, ateş yakıp etrafında dans ederlerdi. Bu gelenek, Nardugan Bayramı adıyla bilinmektedir. 'Nar' ateş ve 'dugan' doğan demek olduğundan Nardugan "doğan güneş", yani uzayan gün anlamını taşır.

Çizer: Can KİPER – 11/C

TARİHTE BU AY: TARİHTE İLKLER

Bir yıl daha sona erdi. Bu yılın bitmesi bize her ne kadar "son" kavramını çağırırsa da aslında bu yılın bitimi bize birçok ilk için yeni fırsatlar sunmakta. Tarih köşemizde bu ay ilginizi çekebilecek ilkleri derledik.

1. İlk Matematik Problemi ve Bilmecesi:

İlk matematik problemleri Antik Mısır'a dayanmaktadır. Bu problemlere MÖ 1700-1600 yılları arasında, Mısırlı kâtip Ahmes tarafından, önceden yazılan bilgilerin kopyası olarak hazırlanan bir Antik Mısır papirüsünde rastlanmıştır. 1858 yılında İskoç Antikacı A.H. Rhind tarafından satın alındığı için bu papirüse Rhind Papirüsü de denir. 4 papirüste 85 tane matematik sorusu vardır.

İşte dünyanın en eski problemlerinden biri : "Bir uzunluk, kendisinin yedide biri kadar bir başka uzunlukla toplandığında ortaya çıkan sonuç 19 olduğuna göre, acaba bu uzunluğun kendisi ne kadardır?"

Yine tarihin bilinen en eski bilmecesi Rhind Papirüsü'nün 79. sorusudur. İşte o soru : "Her birinde yedi kedi bulunan yedi ev var. Her kedi yedi fare öldürür. Her fare yedi buğday başağı yedi. Her buğday başağında yedi buğday tanesi bulunuyordu. Bunların hepsi kaç tanedir?"⁵

2. İlk Barutlu Silah:

XIII. yüzyıldan itibaren Çinlilerin, korkunç ses ve alevler çıkaran barutlu humbaraların ilk örneklerini kullandıkları ve bomba niyetine de kalın kâğıtlara veyahut sert ve sağlam metallerin içine koydukları barutla karışık çeşitli sert parçacıklardan oluşan kütleleri düşmanın üzerine attıkları bilinmektedir. Barutun genleşmesiyle ortaya çıkan gazların çeşitli nesnelere fırlattığı gibi bu nesnelere konulan şarapnel benzeri parçacıkları da etrafa saçtığını Çinliler uzun zamandan beri biliyorlardı. Avrupa'da ateşli silahların ilk defa kullanımını, belgelere göre XIII.yüzyılın ikinci yarına kadar götürmek mümkündür. 1284'te İtalya'da Forti kasabasında "sclopi" adı verilen barutlu silahların kullanıldığı bilinmektedir.

Barutlu silahlar, ilk kullanımlarından itibaren dünyadaki savaşların seyrini değiştirmiş, savaşlarda tarafları üstün kılmış ve dünyanın kaderini belirlemiştir.

⁴ Rhind Papirüsü'nü daha detaylı görmek için: https://www.britishmuseum.org/collection/object/Y_EA10058

⁵ Kaynak için <https://www2.math.uconn.edu/~leibowitz/math2720s11/RhindPapyrus.html>

3. İlk Roman :

Bir roman yazma fikrinin ilk kimin aklına gelmiş olduğunu hiç merak ettiniz mi? Çoğu kişi tarihteki ilk romanın Cervantes tarafından yazılmış Don Kişot olduğunu bilir. Bu bilgi tamamen yanlış olmasa da kısmen yanlıştır (Don Kişot ilk modern romandır.). Aslında tarihteki ilk roman, Don Kişot'tan altı yüz yıl önce yazılmış, "Genji'nin Hikâyesi"dir. Yazarı ise Japon sarayında bir nedime olan Murasaki Shikibu'dur.

• Murasaki Shikibu Aslında Kim?

Aslında yazarın adını kesin olarak bilmiyoruz. Murasaki ismi ise yazarın yazdığı başka bir eserden geliyor: "Murasaki Hanım'ın Günlüğü". İlk araştırmalarda yazarın bir günlük tuttuğu sanılmış ve günlükte geçen ismin yazara ait olduğu düşünülmüş ama sonrasında bunun da yazarın elinden çıkan farklı bir edebî eser olduğu anlaşılmış. Yine de yarattığı karakterin ismi yazarımızın üstüne yapışmış artık.

Heian Döneminde (11.yy) Japonya'da resmî yazışma dili olarak Çin alfabesi kullanılırdı ve kadınları yönetimden uzak tutmak amacıyla da genellikle kadınların Çin alfabesi öğrenmelerine izin verilmiyordu. Ancak Murasaki şanslı bir kadındı. Kültürlü bir aileden geliyordu ve ailesi ona iki yazı dilini de öğretmişti. Japonya'da bir anda ünlenen Murasaki'nin yazıları saraya kadar ulaşmış ve böylesi yetenekli bir kadını sarayın kontrolü altında tutmak amacıyla İmparatoriçe Shōshi'e nedimelik yapması için Murasaki'yi saraya davet etmişler. Murasaki, pek çok şiir yazmanın yanı sıra "Murasaki Hanım'ın Günlüğü" ve "Genji'nin Hikâyesi" adında iki eser kaleme aldı. Eserleri Japonya'nın tüm eyaletlerine nüshalar hâlinde dağıtıldı ve özellikle soylu sınıfı tarafından ilgiyle okundu.

• İlk Romanın İçeriği :

Genji'nin Hikâyesi, erken dönem Heian Japonya'sının aristokrasisi hakkında pek çok ipucu verir. Eserde dönemin eğlence kültürü, giyim kuşam, gündelik hayat ve ahlak anlayışı gibi konulara ışık tutulur. Saray ahalesinden, yakışıklı, duyarlı, iyi bir dost ve sevgili olan Genji'nin öyküsü anlatılırken dönemin Japonya'sı da resmedilir. Romanın büyük bir kısmı Genji'nin aşklarına ayrılmıştır ve Genji'nin hayatına giren her bir kadın detaylı bir şekilde anlatılır. Eser insan duygularına ve doğanın güzelliklerine büyük yer ayırır ancak öykünün giderek karar tonu Budizm'deki "bu dünyanın geçici olduğu" inancını daha fazla yansıtır⁷.

⁶ The Tale of Genji." Encyclopædia Britannica Ultimate Reference Suite. Chicago: [Encyclopædia Britannica](https://www.britannica.com/entry/genji), 2011.

⁷ https://tr.wikipedia.org/wiki/Genji%27nin_Hik%C3%A2yesi

4. İlk Savaş Uçağı:

Osmanlı İmparatorluğu ve İtalya arasında 1911 yılında başlayan Trablusgarp Savaşı, pek çok açıdan ilklerin yaşandığı bir karşılaşma. Savaş uçakları ilk kez bu savaşla devletlerarası mücadelenin araçları oldu.

Bu ilklerden biri ise, elbette ki savaş uçaklarının savaşlarda kullanımı idi.

Dünyanın ilk savaş uçağını İtalyanlar Osmanlı İmparatorluğu'na karşı Trablusgarp Savaşı'nda kaldırdı. O uçak 110 yıl önce Türk askerleri tarafından tüfek atışlarıyla düşürüldü⁸. İtalyanların cephede hava kuvvetlerini kullanması, Osmanlı ordusu tarafından etkin bir hava savunma göreviyle kısıtlansa bile uçağın bütün hareketini engellemek mümkün değildi. Özellikle keşif görevi ile önemli bir istihbarat avantajı kazanılmış oluyordu.

Bu savaştan itibaren, savaş uçakları dünyanın her yerinde farklı amaçlarla kullanılmaya başlandı. Şehirleri bombalamak için kullanılan Alman Luftwaffe uçakları, savaşlarda çaresiz son saldırılar olarak kullanılan Japon kamikaze atakları...

Savaş uçakları, modern savaşın tarihini değiştirdi.

Alp DUMAN - 11/E
Irmak ARMAĞAN - 11/D

⁸ <https://teyit.org/tarihteki-ilk-savas-ucagini-italyanlarin-urettigi-ve-ucagin-osmanli-tarafindan-dusuruldugu-iddiasi> (Bu makalede, uçağın İtalyanlar tarafından yapılmadığı, ancak ilk kez İtalyanlar tarafından kullanıldığı belgeler ve veriler ile kanıtlanıyor.)

https://www.trthaber.com/m/?news=tarihte-ilk-savas-ucagini-cilgin-turkler-dusurdu&news_id=619923&category_id=1

HABERİNİZ OLSUN: SPOR: FUTBOL

Bu ay "Haberiniz Olsun" da spor konuşuyoruz. Buyurun, Süper Lig'in 4 büyük takımının 2021-2022 sezonun ilk yarısını nasıl geçirdiği, ne durumda olduğu ve şampiyonluk şansları...

BEŞİKTAŞ:

Son şampiyonla başlayalım. Geçen sezon rakiplerine göre nispeten zayıf ve dar bir kadro ile mucizevi bir şampiyonluk yaşayan Beşiktaş, bu sezona girilirken şampiyonluğun en büyük favorisi olarak gösteriliyordu. Yaz transfer döneminde Umut Meraş, Alex Teixeira, Mert Günok, Can Bozdoğan, Michy Batshuayi ve Miralem Pjanic transferleri ile kadrosunu güçlendiren Kara Kartallar geçen sezonun takımından sadece Vincent Aboubakar'ı kaybetti. Sezona Sergen Yalçın'ın yönetimi altında iyi bir başlangıç yapılmasına rağmen sakatlıklar, yeni transferlerin takıma adapte olamaması ve geçen yılki takım ruhunun bozulması sonucu işler çok geçmeden kötüye gitti. Şampiyonlar Ligi grubunda bir puan bile alamayan siyah beyazlılar ligde de hiç parlak bir dönem geçirmiyordu. Hatta bir dönem 4 maç üst üste kaybeden Beşiktaş ligde 11. sıraya kadar geriledi. Bunların sonucu olarak Teknik Direktör Sergen Yalçın ile yollar ayrıldı. U19 takımının hocası Önder Karaveli takımın başına geçti ve hiç fena bir iş çıkarmadı şimdiye dek. Tekrar geçen seneye yakın bir seviyede futbol oynayan Beşiktaş sezonun ilk yarısını 7. sırada tamamladı. Sezonun ikinci yarısında bu yükselişi devam ettirmeyi uman Beşiktaş 23. Haftanın sonunda 6. sırada yer bulunmaktadır. Geçen sezonki şampiyonluğunu koruması çok çok zor olsa da 2021-2022 sezonun olabilecek en yüksek konumda bitirmeyi hedefliyor.

GALATASARAY:

Geride bıraktığımız sezonda sadece 1 averaj farkıyla şampiyonluğu kaybeden Galatasaray ile devam edelim. Transfer döneminde gençleşme operasyonuna giden Sarı Kırmızılılar Morutan, Cicaldau, Victor Nelsson, Sacha Boey, Gustavo Assunção, Berkan Kutlu, Barış Alper Yılmaz gibi gençlerin yanında Patrick Van Aanholt, Alparslan Öztürk ve Aytaç Kara gibi eklemelerle kadrosunu genişletti. Geçen yıldan takımın en çok ücret alan oyuncusu olan Radamel Falcao'yu kiralık olarak gönderirken Mustafa Mohamed ve Halil Dervişoğlu ikilisini bir kez daha kiraladı. Ligde dengesiz, inişli çıkışlı bir grafik çizen Galatasaray Uefa Avrupa Liginde ülkemizi başarıyla temsil etti ve Lokomotiv Moskova, Marsilya ve Lazio'nun bulunduğu ölüm grubundan lider çıktı. Kadrosunun gençliği ve Avrupa Ligi'ne bu kadar konsantre olunması sonucu şampiyonluk yarışında geride kalınması ve Antalyaspor galibiyetine kadar 7 maçlık bir kazanamama serisi yüzünden Galatasaray ligin ilk yarısını 10. sırada ve lider Trabzonspor'un 19 puan gerisinde tamamladı. Bu başarısız ilk yarı ve 2. yarıya üst üste iki mağlubiyet ile başlanması sonucu Galatasaray tarihinin en başarılı teknik direktörü Fatih Terim ile 4. kez yollar ayrıldı. Yeni teknik direktör olarak yıllardır Pep Guardiola'nın yardımcılığını yapan Domènec Torrent getirildi.

Ligde 23. Haftanın sonunda 15. sırada ve düşme hattının 3 puan üstünde olan Galatasaray için tehlike çanları çalmakta. Bu kadar kötü geçen bir sezonda bile hala Avrupa Lig'inde yoluna devam eden Galatasaray'a başarılar dilerim. Umarım, 2000 yılının(Galatasaray'ın Avrupa Ligi'ni kazandığı yıl) bir benzeri olur, ülke puanının başarıya çok ihtiyacı var.

FENERBAHÇE:

8 yıldır süren şampiyonluk hasretini bitirmeye geçen sezon çok yaklaşan Fenerbahçe Sivasspor engelini aşamayıp 3.lüğe razı oldu. Bu sezona yine yeni bir teknik direktör, baştan aşağıya

değişmiş bir kadro ve şampiyonluk umutlarıyla başladı Fenerbahçe. 2016'da son yıllarda Fenerbahçe'nin en iyi kadrolarından birisini şampiyon yapamayan Vitor Perreira yeniden takımın başına getirildi. Kim Min Jae, Miguel Crespo, Diego Rossi, Max Meyer, Mergim Berisha ve Serdar Dursun gibi transferler ile kadrosunu güçlendirmeye çalışan Sarı Lacivertliler sezona hiç fena bir başlangıç yapmamasına rağmen Portekizli teknik adam üçlü

savunma sisteminden beklediği verimi alamadı. Kanat beklerinde iki hücum oyuncusu olan Ferdi Kadioğlu ve Bright Osayi Samuel ikilisine şans verdi ve bu seçim savunma hattını zora soktu. Forvetleri'nde taraftarların beklentisini karşılayamadı ve takımın en golcüsü asistleri ile bilinen takımın 10 numarası Mesut Özil oldu. Tüm bunların sonucu Vitor Perreira ile yollar ayrıldı. Yerine tıpkı Ersun Yanal, Aykut Kocaman ve kendisi gibi bir Ali Koç dönemi klasiği olarak İsmail Kartal yeniden takımın başına getirdi. Sezonun ilk yarısını liderin 12 puan gerisinde ve 4. sırada tamamlayan Fenerbahçe 23. haftanın sonunda 5. sırada yer almaktadır. Ayrıca Avrupa Lig'inde Olimpiakos, Eintracht Frankfurt ve Antwerp'in olduğu grubu 3. sırada bitirerek yoluna Konferans Lig'inde devam edecek. Daha henüz bu sezon kurulan Konferans Liginde Slavia Prag ile eşleşen Fenerbahçe'ye başarılar dilerim.

TRABZONSPOR:

Ve son olarak en yakın takipçisi Konyaspor ile arasında maç fazlası ile 9 puan fark bulunan ligin lideri Trabzonspor. Yaz transfer döneminde en organize çalışan takım olan Trabzonspor Gervinho, Bruno Peres, Dorukhan Toköz, Cornelius, Denswil, Fode Koita, Siopis ve Slovak dünya yıldızı Marek Hamsik transferlerinin neredeyse hepsini sezonun ilk haftasına yetiştirerek çok büyük bir başarıya imza attı. Bu transferlere ek olarak devre arasında Başakşehirin Bosna Hersekli yıldızı Edin Visca'yı da kadrosuna katmayı başardı Karadeniz fırtınası. Geçtiğimiz sezondan zaten takımda bulunan Uğurcan Çakır, Abdulkadir Ömür, Anthony Nwakaeme ve Anastasios Bakasetas gibi yıldız oyuncularıyla bu sezonun şu ana kadar en iyi futbol oynayan takımı oldular. Teknik direktör Abdullah Avcı'nın yıllar önce Başakşehir'de çok yaklaşıp kazanamadığı o şampiyonluğu bu sene Bordo Mavililerle kazanacak gibi gözüküyor. Sezonun ilk yarısını 46 puanla rekor kırarak tamamlayan Trabzonspor en son 1984 yılında kazandığı bu şampiyonluğu 2021-2022 sezonunun sonunda müzesine götürmeli. Bu kadar uzun süren bir şampiyonluk hasreti sonucu 9 puan farktan kaybetmemeleri lazım. Abdullah Avcı ile iyi bir sistem oturtan Trabzonspor artık şampiyonluğu kaybedecek gibi gözüküyor.

Emek Deniz SAĞDIÇ- 11/D

DİZELERDE KİŞ

Kar

Kar ve Hatıralar

Kar yağıyor, yine kar, yine kar, yine mahşer gibi kar.

Sanki güller içinde gülen taze kadınlar,

Bana beyaz buseler, beyaz buseler yollar;

Sanki güller içinde gülen taze kadınlar.

Bir rüya görür gibi gözümde sevinçler var.

Beyaz bir sükût işte: kar yağıyor, kar, kar, kar;

Sanırım ki uçuyor gözümde hatıralar.

Beyaz bir sükût işte: kar yağıyor, kar, kar, kar...

Cahit Sıtkı Tarancı

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam!
Uyandırmayın beni, uyanamam.
Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına,
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram...

Ahmet Muhip Dıranas

Kar

Kar var yaşadığımız günlerde.

Umutsuzluk çevremizi kuşattı,

Kıtlık kıran gündemde.

Yine de ele güne karşı,

Özenle saklıyorum yüreğimde

Sana duyduğum aşkı,

Dört yanım kar içinde

Metin Altıok

Çizer:

Edanur KARSLIOĞLU-11/D

Kış Bahçesinden

Ne güzeldi o kış bahçesinde
Güllerin çok derinlerde çalışan uykusu
Sana bir bahar hazırlamak için.
Dallar, filizler, eski masal dilberleri gibi
Hüzne ve hülyaya gömülmüş
Doğmamış çocuklara
Ninni söylüyorlardı sanki...
Ana rahmi gibi sıcak ve yüklü idi hava
İyi mayalanmış hamur gibi
Gizli nabızlarla atıyordu toprak

Ahmet Hamdi Tanpınar

TIFİLM

1) NARNIA GÜNLÜKLERİ: ASLAN, CADİ VE DOLAP (2005)

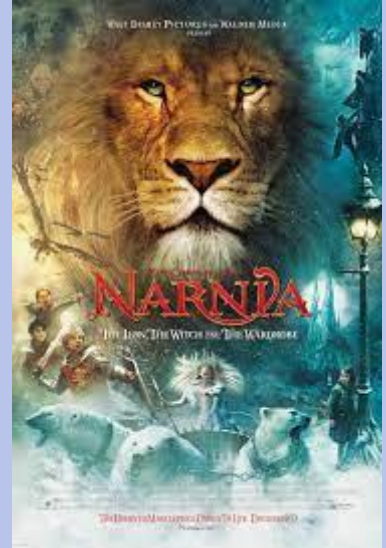
Süre: 2 saat 20 dakika

Tür: Fantastik, Macera, Aile

Yönetmen: Andrew Adamson

Oyuncular: Georgie Henley, Skandar Keynes

Dünyasıyla herkesi etkileyen Narnia 'nın ilk filminde 4 kardeş o sırada ülkelerinde olan bir savaş nedeniyle bir profesörün evine, ülkelerinden uzağa gönderilirler. Hikâyemiz bu kardeşlerin profesörün evindeki gizli bir geçitten geçerek Narnia evrenine girmesini konu alır. Konuyu kısaca böyle anlatmayı tercih ettim çünkü bu öyle bir film ki izleyicilerin film hakkında ön bilgilerinin olmaması gerekiyor. Hiçbir beklentiniz olmadan filmin sizi içine almasına izin verin. İlk filmin geçtiği yerdeki o soğukluğu, karakterlerin ortamlarla zıtlık içindeki sıcaklığı... Hem kitabını okumuş hem de onlarca defa filmini izlemiş birisi olarak her şeyiyle küçüklükten beri en sevdiğim hikâyelerden birisidir. İzlemediyseniz daha fazla vakit kaybetmeden hemen izlemenizi tavsiye ediyorum.

- Editörden reklam arası : Eğer Narnia'nın muhteşem dünyası ile ilgili daha fazla okumak istiyorsan bu sayıda senin için mükemmel bir köşemiz var. İstikamet 19. sayfa!

2) THE HOLIDAY(2006)

Süre: 2 saat 11 dakika

Tür: Romantik Komedi

Senarist: Nancy Meyers

Oyuncular: Jude Law, Kate Winslet, Cameron Diaz, Jake Black

Tatil (The Holiday) benim de en sevdiğim yılbaşı temalı ve ikonikleşmiş filmlerden birisidir. Film, her ne kadar klişe romantik komedi havasında olsa da başroldeki dört usta oyuncu ve işlenen konunun verdiği sempatiklik, tanıdık bir yüze bakıyormuş gibi size güven veriyor. Eğer filmlerde beklentileriniz karşılanmasını istiyorsanız bu film sizi kesinlikle yanıltmayacak.

Filmi bu kadar övdükten sonra konusunu da birazcık anlatayım sizlere. Hikâyemiz Amerika ve İngiltere'de geçiyor. Özellikle İngiltere'de geçen kısımları -ki çoğunlukla burada

geçiyor- hayallerinizdeki o yılbaşı süslemelerini, karla örtülü o İngiliz sokaklarını çok güzel gösteriyor. Hikâye, ana karakterlerimiz, zengin ve müzik sektörüyle ün kazanmış Los Angeles'da yaşayan Amanda ve İngiltere'de bir gazetede köşe yazarlığı yapan Iris'in bir internet sitesiyle yılbaşı için evlerini takas etmesiyle başlar. Karakterlerin hayatlarındaki zıtlıkların yanında, filmin devamında girdikleri romantik ilişkilerle nasıl iki yabancından neredeyse kardeş hâline geldiklerini izlerken içiniz ısınıyor. Ek olarak çok saf bir arkadaşlık hikâyesini de içeriyor bu yapıt. Film, karakterlerimizin aşk acılarıyla başlarken sonunda karakterler adına resmen mutlu olacaksınız. Film müziklerini Hans Zimmer'ın da üstlendiği bu yapıtın inanılmaz hoşunuza gideceğini düşünüyorum.

3) WHILE YOU WERE SLEEPING (1995)

Süre: 1 saat 43 dakika

Tür: Romantik, Dramatik komedi

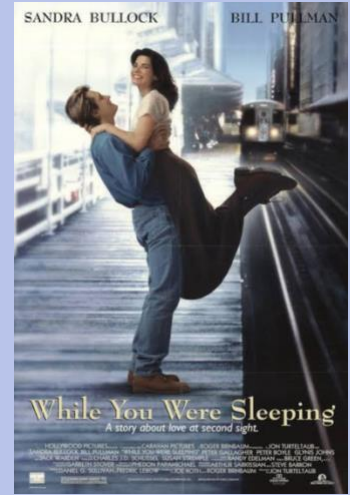
Yönetmen: Jon Turteltaub

Oyuncular: Sandra Bullock, Bill Pullman, Peter Gallagher

Sen Uyurken, (While You Were Sleeping) Metroda bilet kontrolü yapan Lucy'nin her gün gördüğü Peter adlı bir iş adamını beğenmesiyle başlar. Bir gün Peter'in raylara düşmesi üzerine Lucy'nin onu kurtarmasıyla olaylar gelişir. Peter hastaneye kaldırılır ve komaya girer. Bir yanlış anlaşılma üzerine hastanede Lucy, Peter'in nişanlısı olarak tanınır ve Peter'in ailesi onu kendi ailelerine katar. Lucy de bu yanlış anlaşılmayı devam ettirir. Peter komadayken Lucy aileyle çok iyi geçinmeye başlar ve kendi ailesi gibi benimser. Özellikle Peter'in ağabeyiyle çok iyi anlaşır. Peter'in komadan çıkması üzerine olaylar daha da karışır. Hikâyenin en güzel kısımlarından bahsetmiyorum ve sizin izlemenize bırakıyorum çünkü her ne kadar konusu sönük veya saçma gelse de film sektörünün çoğu filminden çok daha kaliteli ve sempatik bir film. Lucy'nin içinde bulunduğu durumun içine kendinizi koyunca olayın karmaşıklığını fark ediyorsunuz ve en sonunda ne olacak diye düşünerek daha da merakla izliyorsunuz filmi.

Hikâyemiz, kışın ve Chicago'da geçiyor. Size yılbaşının o soğuk ama gülümseten havasını öyle bir veriyor ki kış mevsimini daha da sevmenizi sağlıyor. Film 1995 yılında çekildiğinden 90'ların bütün o etkileyici havasını da barındırıyor. Zaten başrolünde Amerikan filmlerinin en ikonik isimlerinden birisi: Sandra Bullock olduğu için filme ayrıca bir yakınlık hissediyorsunuz. Sandra Bullock, her zaman olduğu gibi bu sefer de oynadığı karakteri o kadar içtenlikle önümüze koymuş ki özellikle Lucy karakterini çok seveceğinizi düşünüyorum. Sandra Bullock, benim kanımca, son 30-40 yılın Amerikan Film Sektörü'nün en sağlam temsilcilerinden birisi.

Film, aynı zamanda dünya çapında da beğenilmiş ve bir sürü ödül almıştır. Bu film, kesinlikle sevdiğinizle dışarıda kar yağarken izlemeniz gereken filmler arasında üst sıralarda yer alıyor.

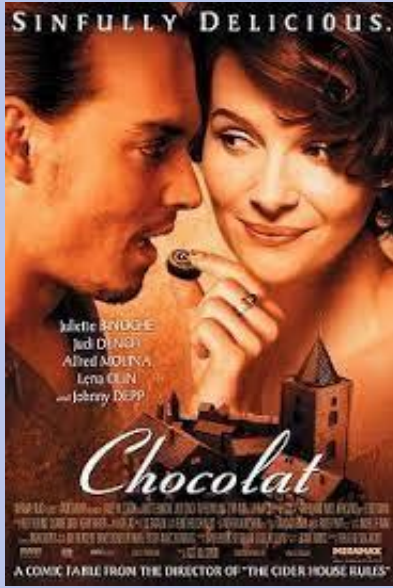
4) CHOCOLAT (2001)

Süre: 2 saat 1 dakika

Tür: Komedi, Romantik, Dram

Yönetmen: Lasse Hallström

Oyuncular: Juliette Binoche, Johnny Depp, Alfred Molina

Herkesten ve her şeyden uzak bir Fransız kasabası düşünün. Oldukça dine önem veren, farklılıkları kolay kabul etmeyen ve geleneklerine bağlı bir kasaba... Hikâyemiz bir kış günü, Vianne Rocher adlı bir kadının 6 yaşındaki kızı Anouk ile beraber bu kurgusal Fransız kasabasına gelmesiyle başlar. Vianne, kasabadaki eski pastaneyi kiralar ve burayı baştan sona dekore eder. Bu sırada bu yeni gelen misafiri kasaba halkı çok sıcak karşılamaz. Vianne'ın eşi yoktur ve Anouk'la beraber hayatlarını birçok farklı yerde yaşayarak geçiriyordur. Sabit bir yaşamları yoktur. Vianne, bu pastaneyi çikolata dükkânına dönüştürür, gizemli ve ilginç bir kadındır ve dükkânı da bir o kadar otantikdir. Hikayede, kasabanın Kont'u kasabalıları Vianne'ye ve dükkânına karşı koymalarını sağlar. Vianne burada az da olsa arkadaş edinir ve onların hayatlarına yardım eder. Filmin diğer yarısında tekneleriyle

kasaba yakınındaki nehre gelen "korsan" olarak da adlandırılan Roux ve ekibini görürüz. Vianne, Roux'yla tanışır ve hikâye onlarla beraber devam eder.

Filmde, çikolata gibi minik zevklerden alıkonulmuş ve önceliklerinin daha çok din olduğu kasaba halkından değişik karakterler var. Bu karakterlerin, özellikle öne çıkanlarının hikayedeki payları filmi çok daha güzel bir hâle getirmiş. Aynı zamanda her bir karakterin bu kadar eşsiz, bir o kadar da sıradan olması da ilgi çekici. Aslında filme bir yandan Charlie ve Çikolata Fabrikası'nın farklı versiyonu denilebilir. İkisinin de çikolata temalı olmasının yanında kendine özgü gizemli havaları ve çikolatayı gösteriş biçimleri fazlasıyla dikkat çekici. Roux karakterini canlandıranın Johnny Depp olması da bu benzerliği görmemi sağlamıştır belki de.

Çikolata dükkânının dekorasyonu, Vianne'in gizemli ve enteresan ailesi, çikolatayı nasıl bir sanat gibi değil de bir gelenek üzerine yapması, bunların hepsi çok eşsiz bir otantiklikle bizlere sunulmuş. Aynı zamanda müzikleriyle de beni çok etkileyen bir film olduğunu söylemeden edemeyeceğim. Sizlere filmi izlemeden önce kendinize sıcak çikolata yapmanızı ve keyifle izlemenizi öneririm...

Pelin ALAN- 11/D

Çizer: Ahsen BOZOK – 11/B

ATIŞTIRMALIK MITOLOJİ

Oldukça popüler bazı markaların adının ardında mitolojik anlatıların olduğunu hiç fark etmiş miydiniz? Atıştırmalık Mitoloji'de bu ay adını mitolojiden alan markaları sizin için derledik.

PANDORA

Adının anlamı "tanrıların armağanı" olan Pandora, kötülüklerin dolu olduğu kutuyu açmasıyla bilinen Yunan mitolojisinin ilk kadın figürüdür. Pandora, dünyaca bilinen takı markasının isminin de ilham kaynağı olmuştur.

NIKE

Yunan Mitolojisinin Zafer Tanrıçası Nike, hızı ve gücü temsil ederdi. Adını bu tanrıçadan alan markanın vermek istediği mesaj da hiç şüphesiz hız ve güçtür. Markanın vermek istediği mesajla oldukça paralel bir ad taşıdığını söyleyebiliriz.

NYX

Yunan mitolojisindeki ilk tanrıçalardan olan Nyx, gecenin vücut bulmuş hâli olarak kabul edilir. Ayrıca Nyx'in çok güzel olduğu rivayet edilir. Bu sebeple dünyaca ünlü kozmetik firması için Nxy'in koyulabilecek en etkili isimlerden biri olduğunu diyebiliriz.

DOVE

Dove da mitolojiden ilham alan markalar arasında. Dove'un "güvercin" anlamına geldiğini, güvercinin Aphrodite'in sembolü olduğunu biliyor muydunuz? Güzellik ve cilt bakım üzerine üretim yapan bir firma için gayet isabetli bir isim, değil mi?

NARNIA GÜNLÜKLERİ VE MİTOLOJİ

Kış deyince hepimiz aklına gelen ilk filmlerden biri karla kaplı dünyasıyla bizi eşsiz bir yolculuğa çıkararak Narnia Günlükleri'dir. Hazırsanız, Atıştırmalık Mitoloji'de bu ay, Narnia dünyasına açılan dolabın kapılarını aralayalım.

Narnia dünyasını oluştururken Yazar C.S. Lewis'in "Hristiyan öğretilerini" başarılı bir şekilde işlemiş olduğu açıkça görülebilir ama tabii ki Narnia dünyası sadece Hristiyan alegorisinden ibaret değil. Narnia için "çeşitli mitolojilerden de esintiler taşıyan bir mitoloji kokteyli" dememiz abartı olmaz.

Narnia ve Hristiyan Alegorisi :

Ana karakter Aslan, Narnia'nın koruyucusudur. Aslan'ın kendini Edmund'u kurtarmak için Taş Masa'da feda etmesi onu İsa'nın paraleli yapıyor. İsa nasıl kendini insanlık için feda ettiyse Aslan da bir âdemoğlu için kendisini feda ediyor ve ikisi de yaptıkları fedakarlık sonucu yeniden canlanıyorlar. Ayrıca, Narnia'nın kötü karakteri Beyaz Cadı'nın, İncil'de geçen Lilith ile bağlantılı olduğu çok açık. Zaten, « Aslan, Cadı ve Dolap »'ta Beyaz Cadı'yla alakalı şu sözler geçer; "O, babanız Adem'in ilk karısından gelmektedir, ona Lilith derlerdi."

Bu alegori yüzünden Yazar C.S Lewis Hristiyanlık propagandası yaptığı gerekçesiyle oldukça eleştiri alıyor ancak yazarımız hiçbir tarafa yaranamamış olacak ki birçok Hristiyan tarafından da eleştiriye maruz kalmış. Çünkü kitaplarda aynı zamanda Paganizm öğeleri de görülebiliyor

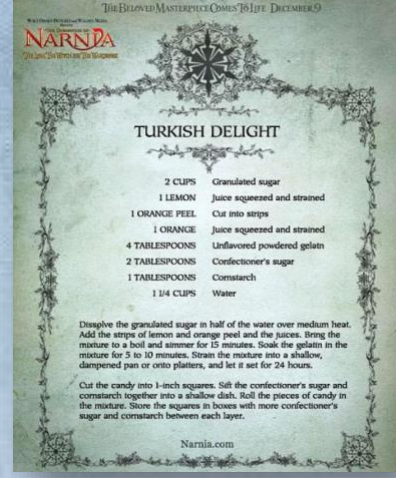
Narnia Dünyasında Yunan Mitolojisi Esintileri:

Narnia dünyasındaki birçok karakter Yunan mitolojisine aittir. Örneğin Narnia dünyasına girdikten sonra ilk karşılaştığımız karakter bir faun (keçi-insan) olan Bay Tumnus'dur. Yine Yunan mitolojisinden tanıdığımız sentorlara da Aslan'ın ordusunun savaşçıları olarak rastlarız.

Narnia Dünyasında Türk Mitolojisi ve Kültürü:

• Aslında filmde Türk kültüründen birçok öğeye rastlamak mümkün. Sadece isimlere baktığınızda bile Aslan'ın adının gerçekten de aslan olduğunu ve Beyaz Kraliçe Jadis'in isminin Türkçe cadı kelimesine oldukça benzediğini fark edebilirsiniz. Ayrıca Edmund'ın Beyaz Kraliçe'den Türk lokumu istediği ikonik sahnede yazarın Türk kültüründen etkilendiğini anlayabiliriz. Konudan bağımsız olarak eklemeliyim ki Türk lokumu serideki bu yeriyile o kadar etki yapmış ki dünyanın birçok yerindeki insanların aklına Narnia'daki tatlı olarak yer etmiş⁹ hatta serinin resmî sitesinde bir lokum tarifi bile mevcut¹⁰.

• Türk mitolojisinin ana unsurlardan birisi olan kurt figürünü de ilk filmde sıkça görmemiz yazarın Türk mitolojisinden etkilendiğini gösteriyor. Narnia dünyasında ağaçların da ruhları vardır. Bu durum ağaç kültürünün oldukça önemli olduğu Şamanizm'le bağdaştırılabilir. Ayrıca Bay Tumnus, Lucy'yi evine davet ettiğinde evindeki şöminedeki "ateşte cinler" de Şamanizm'den aşına olduğumuz bir görüntü. Ek olarak Aslan'ın ölüp sonra dirildiği taş masanın da musalla taşını anımsattığını da söyleyebiliriz¹¹.

İrmak ARMAĞAN- 11/D

⁹ Filmin çıktığı dönem Edmund'ın neden türk lokumu istediğini açıklayan yazılar bile yazılmış, merak edenler için <https://daily.jstor.org/turkish-delight/>

¹⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=fXqwKm3ehSc&t=8s> tarifin nasıl yapıldığını gösteren bir video.

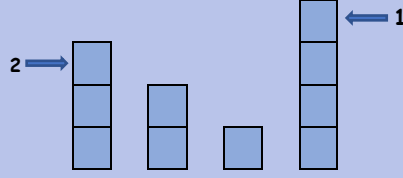
¹¹ Ceylan, Deniz, Narnia Günlükleri "Aslan, Cadı Ve Dolap" Sinema Filminin Mitik Arketipleri Ve Anlatısal Çözümleme Yöntemiyle İncelenmesi

KAFAYI ÇALIŞTIR

APARTMAN

Her satır ve her sütunda, verilen aralıktaki rakamlar tam olarak bir kez yer alacak şekilde diyagramı doldurun. Her rakam, yüksekliği o rakam kadar olan bir apartmanı temsil etmektedir. Diyagramın dışındaki sayılar, o yönden bakıldığında daha yüksek apartmanlarca gizlenmeyen görülebilen apartman sayısını vermektedir.

1-4	2	1	2	2	
2	3	4	1	2	2
3	2	3	4	1	2
4	1	2	3	4	1
1	4	1	2	3	2
	1	4	3	2	

KOLAY

1-4	2	1			
4					
					4
		3	2		

KOLAY

1-5	2	4	4			
1						
3						3
	3			5		

ZOR

1-4		2			
1					3
	1		4		

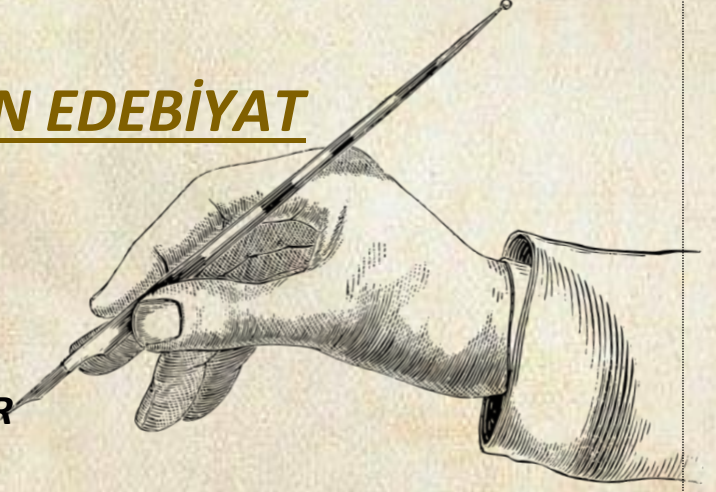
ZOR

1-5		3		3		
2						
5						
						2
3						
		2				

SİZİN ELİNİZDEN EDEBİYAT

YAZAR

“Nasıl oldu inanın hiç bilmiyorum. Ben sadece yürüyordum, yok efendim olur mu hiç öyle şey ben neden sizin hayatınıza karışayım? Tabii ki sizin hayatlarınız size özel.” Kitap okuyarak en iyi öğrendiğim şey bu başkarakterlere hiç bulaşılmaması gerektiği; dramatik tavırlar, abartılı hareketler sanki herkesin onları okuduğundan haberleri var. Haberleri olsa bile biz kitapları başkarakterler için okumayız her zaman. Ben yine geldiğim yolu şaşırdım galiba, hep böyle oluyor; kütüphaneye doğru yürüyorum, okuyacağım kitaba evden çıkmadan karar veriyorum ki kütüphanede kitap seçerek vakit kaybetmeyeyim. Aklımda kitap, sırtımda çantam yürürken hiç kütüphaneye varamıyorum ben. Biri bana çarpıyor, “Kusura bakmayın beyefendi.” diyor dönüp bakıyorum ki bu o. “Nasıl olur?” diyorum, ben daha kitabın kapağını açmayı bırakın kütüphaneye bile varamadım ki. Sonra her başkarakter gibi o da geç kaldığı yere doğru koşmaya devam ediyor. Bir bakıyorum etrafa; binalar, ağaçlar tıpkı o betimlemeler gibi. Bir anda yazar geliyor oturuyor yanıma, başlıyor olacakları anlatmaya ama öyle dümdüz anlatmıyor tabii, koskoca yazar o, turiste yol tarif etmiyor herhâlde. Başlıyoruz gizli gizli karakterleri takip etmeye. Biz de birer romandan fırlamış gibiyiz adeta, casus kıyafetlerimiz her hikâyenin dönemine uygun değişiyor. En sevdiğim kısım ise taksiye atlayıp “Öndeki aracı takip et.” demek. Tabii yakın dönem romanlarında bu durum böyle, yoksa çok yazarla at sırtlarında karakter takip etmişliğimiz de var. Yazarlar da hep der karakterleri kendi doğasında izlemek gibisi yoktur diye, hikâyenin akıcılığını arttırıyormuş.

Ben bu güzel hayatın değerini hiç bilemedim, senin ne haddine koskoca yazarın yazdıklarına karışmak, adı üstünde işte, adam yazar, sen kimsin ki? Dayanamadım ama işte. Önce ufak detaylarla başladım ama sonra işin dozu iyice kaçtı. Gönderilen mektuplar karakterlere ulaşmadan ben alıyordum, at arabalarının tekerlerini kırıyordum, sevmediğim

karakterleri zehirliyordum. Bu işler başıma gelmeden önce sıradan bir adam olan ben edebiyat klasiklerini birbirine katmışım. Hatta bir keresinde bir kitaptaki karakteri kaçırıp çok sevdiğim başka bir romana götürmeye kalkmışım. Başarabilseydim dünya bambaşka bir yer olabilirdi.

Yine bir gün yeni değişiklikleri planlarken yazarların baskınına uğradım. Hayatımda ilk kez bu kadar yazarı bir arada görüyordum, elim ayağım birbirine dolandı. Beni karşlarına oturtular ve “Senin yaptıklarını toplamaktan sıkıldık, artık kendi başına bir şeyler yazmaya başlamanın vaktidir.” diyerek başlayan uzunca bir konuşma yaptılar. Ben kimdim ki, ben basit bir adamdım sadece; kitap yazmaktan ne anlardım? Böyle bir hayatı bırakmayı göze alamazdım. Kaçmaya karar verdim. Aptallık işte, ben adamın yarattığı dünyada onun bilmediği nereye gidebilirdim ki? Kaçtığım süre boyunca aklımda kalan son değişiklikleri yaptım. Yapmaz olaydım. Kaçarken aklımı yitirmiştim, artık kaybedecek bir şeyim yoktu. Korkusuzca tanıştım bütün karakterlerle, hepsinin aklını bulandırdım, kararlarından vazgeçirdim onları. Bu herhangi bir arabanın tekerini kırmaktan çok farklıydı. Yazarlar kırık tekerleri tamir edebilirlerdi ama karakterlerini tamir edemediler. Beni ilk yakaladıkları yerde kitaplardan sınır dışı ettiler. Karakterlerini eski hâllerine döndürmek için seferber oldular ama hiçbir şey işe yaramadı. Benim yüzümden hiç yazılmadı o güzel romanlar. Çok sinirlendiğim başkarakterlere hayatlarını borçluyum ben doktor bey, şimdi söyleyin bana, ben nasıl kitap kapağı açıp o yazarların yüzüne bakarım?

Defne YAĞLI- 12/A

SİZ HIÇ OT YİYEN ASLAN GÖRDÜNÜZ MÜ?

Doğuştan bir katildim. Doğam böyleydi. Güçlülerden biri olarak doğmuştum ve zayıfları ezmem gerektiği kafama kakılmıştı. Ama ben böyle değildim. Ağabeyim gibi olmam, onu örnek almam gerektiğini günün her anı söyleyen annem, benden utanan babam ve ağabeyim, o mükemmel ağabeyim, örnek alınası ağabeyimden oluşan ailemin dayattığı gibi olamıyordum. Yapamıyordum işte, olmuyordum! Ben avcı değildim! Olamazdım! Acımasız, bencil; kendini her şeyin, her canlının üstünde gören biri değildim. Türümün yüz karasıydım. Eziktim, yumuşak kalpliydim, merhametliydim ve bunlar yüzünden dışlanıyordum! Ne kadar acı değil mi? Ama artık alışmıştım. Ne yapabiliirdim ki? Denemiştım en azından. Acımasız olmayı, bencil olmayı, merhametsiz olmayı. Ama yapamamıştım. Onu da becerememiştım. Avımın gözünün içine baktığım anda, gözlerindeki korkuyu gördüğüm anda, eski hâlime dönmüştüm. O anda babamın tiksintisini, annemin hüsrânını ve en önemlisi ağabeyimin küçümsemesini üzerimde hissetmişim. Gün geçtikçe omuzlarımdaki yük artıyor, erkek gibi olamamanın verdiği yük beni altında eziyordu. Avlanma zamanını korkuyla beklerdim. Hiçbir zaman karnımın doyacağına sevinmedim, kendimi doğru dürüst doyurmadım da. Diğerleri iştahla yerken ben ağlamamak için kendimi tutar, önümdeki otlarla oynardım. Kaybedilen o kadar can, babasını, annesini, kardeşini kaybedenler; Bir canlıyı, bir canlıyı ya bir canlıyı, iştahla yiyebilen barbar hemcinsim, her zaman gözlerimin yaşarmasına sebep olmuştur. Kendimi, kendim olduğum için suçluyordum. Aslan olduğum için; doğamda güçsüzleri ezmek, onları yemek olduğu için kendimden nefret ediyordum. Bebekken hiçbir şey bilmediğim için, hiçbir şey anlamadığım için zarar verdiğim canlılara yaptıklarım yüzünden, aynı zamanda diğerleri gibi olamadığım için. Bu çelişki, beni içten içe yiyip bitiriyor, her gün daha da güçsüz kalmama sebep oluyordu. Bu döngü uzun bir süre böyle devam etti. Ta ki o güne kadar. O gün hayatımın en güzel günü. Ama bir yandan en kötüsü. O gün benim hayatımın dönüm noktası...

Bütün günler gibi herkesin beni dışladığı normal bir gün olarak başladı. Kendi köşemde düşüncelere dalmış uzanırken bir kükreme duyuldu. Bu bir kükreme değildi, "o" kükremeydi. Ava çıkma zamanının geldiğini belirten, benim için bir kâbustan farksız olan kükreme...Herkes heyecanla toplanma alanına giderken liderimiz babam, lider taşının üstünde bekliyordu. Lider taşı aslında küçük bir tepeydi. Herkesin toplanmasını beklerken benimle göz göze gelen babamın bakışlarında bir emir yatıyordu. Daha önce de gördüğüm bu bakış, "Bizi daha fazla rezil etme!" diyordu. Elim mahkûm ben de yerimden kalkıp tepeye doğru ilerledim. Liderimiz daha fazla beklemeye ihtiyaç duymadan indi ve yürümeye başladı. Herkes peşinden gitti. O sırada keşke babam gibi olsam, diye düşünüyordum. Tam bir lider. Kendisini dinleten, peşinden gelinmesini sağlayan biri. Ama öyle biri olmama imkân yoktu.

Avımızı gördüğümüz anda durduk. "Avımız". Ne kadar canice bir kelime. Küçük bir gölden su içen, masum, hayattan beklentileri olan, ailesini dünyadaki her şeyden çok seven antiloplar. Hiçbiri bu sonu hak etmiyordu. Geldiğimizin farkında bile değillerdi. Babam saldırıya geçeceklerini belirten işareti verdiğinde işleri bitmişti. Oysa hayatları biz onlara yaklaşmadan tehlikedeydi. Ve işte. O işaret. Bir anda herkes koşmaya başladı. Şaşkınlıktan donakalan antilopların hiç şansı yoktu. Hiç. Birkaç uyanık antilop koşmaya başladı. Hızlı olanlarımız ise onların peşinden gitti. Bense her zamanki gibi korkuyla bir çalının arkasına sinmiş, gözlerimi hiçbir şey görmemek için sımsıkı kapatmıştım. Bütün o koşuşturmanın arasında yeri göğü yaran bir çığlık duydum. Bir kadın sesiydi bu. Acı çekiyordu. Herkes gibi. Ama farklı bir yardım çağırısıydı bu. Sesin geldiği yöne baktım. Gözlerimi çok sıkı kapadığımdan oluşan parazitleri

boşverdim ve odaklanmaya çalıştım. Oradaydı. Ağabeyim. Oradaydı. Bir bedenün üstüne eğilmişti. Sırtı bana dönüktü. Yanındakinden çığlıklar geliyordu. Acı çekiyordu. Normaldi. Normaldi çünkü ağabeyim bacağından ısırılmıştı. Kanlar akıyordu. Her yerde kan. Onu kurtarmam gerekiyordu. Hiçbir zaman hemcinslerim yemek yerken onlara karışmamıştım. Hayatım boyunca kenarda, gözlerim kapalı, kaybedilenler için yas tuttum. Çünkü biliyordum ki onlara karşı koysam, "Yapmayın! Onlar da canlı! Yapmayın!" desem, daha cümlemi bitiremeden, aynı cinsten olduğumuzu düşünmeden, beni bir kenara atacak, beni ölüme terk edeceklerdi. Onlar için avlanmak, dünyadaki en kutsal şeydi ve doğasına karşı koyan öldürülmeliydi ki böyle düşünenler artmasın. Belki, bu kadar korkak olmasaydım, bunları göz ardı eder, daha önce karşı koyardım onlara. Ama yapamamıştım. Yapamamıştım işte. O kadar canlının ölmesine izin vermiştim. Kendimden nefret edecek bir sürü sebep bulabilirdim o sırada ama ağabeyimin işkence ettiği antilobu kurtarmam gerekiyordu. Aslında hemcinslerimin

avladığı diğer canlılardan farkı yoktu. O da acı çekiyordu, diğerleri de. O da korkuyordu, diğerleri de. Ama diğerlerinden o kadar farklıydı ki. O bir anneydi. O, bir vücutta iki kişi yaşıyordu. Onların, yaşaması gerekiyordu. O anda hayatımda hissettiğim bütün ezikliği, sefilliği, küçümsendiğim her günü unuttum. Güçsüz olduğumu unuttum. Aklımda sadece yaşaması gereken antiloplar vardı. Onlar için güçlü olmam gerekiyordu.

Saklandığım çalının arkasından hızlıca çıktım. Kimse beni fark etmemişti. Herkes kendi işiyle ilgileniyordu. Ağabeyime doğru ilerlerken bacaklarım titriyordu. Bir çığlık daha attı anne antilop. Bir tane daha. Aramızda çok fazla mesafe kalmamıştı ama ayaklarımın hareket etmesini sağlayamıyordum. Ama korkaklığımın onların sonu olmasına izin veremezdim, vermeyecektim de. Yapabilirdim, yapmak zorundaydım. Onların öleceği düşüncesi, benim yüzümden ölecekleri düşüncesi beni güçle, hırsla ve nefretle doldurdu. Ağabeyimeydi bu nefretim. Aileme, arkadaşlarıma ve bütün aslanlara. Bu yüzden harekete geçmeliydim. O anda ayaklarıma güç geldi. Hayatımda hiç hissetmediğim bu his, antilopların kurtuluşuydu. Koşmaya başladım. Ağabeyime yaklaşırken, herkesin anlattığı gibi yavaşlamamıştı zaman. Aksine, çok hızlı geçiyordu. Bana hatırlatıyordu, hızlı olmam gerektiğini, olmazsam ağabeyimin galip geleceğini. Aramızdaki mesafe giderek azalıyordu. Bir çığlık daha attı antilop. Daha hızlı koşmaya başladım. Yaklaşmıştım. Ağabeyim antilobun bacağını bırakmamıştı. Koparacaktı. Daha da hızlandı. Son bir adım. Ve ağabeyimin üstündeydim. Şoke olduğu için antilobu bıraktı ve birlikte yuvarlandık. Hiçbir şey anlamadığından saldırıya geçemiyordu. Bir kere vurdum. Bir kere daha. Sersemlemişti. Yüzündeki korku beni tereddüte düşürdü. Durdum. Ne yapıyordum ben? Ağabeyimi öldürecektim. Aileme ihanet ediyordum. Bunu nasıl yapabilirdim? Ağabeyim bu tereddüdünden yararlandı ve bana vurmaya başladı. Bir kez daha ve bir kez daha. Her yer kan olmuştu. Ağabeyim galip gelirse sadece antilopların öleceğini düşünmüştüm. Ama bu sonu düşünmemiştim. Sonumu. Korku beni ele geçirmişti. Abim hâlâ vuruyordu. Durmayacaktı. Bugün, benim sonum olacaktı. Kendimi bıraktım. Artık çabalayacak gücüm kalmamıştı. Bir çığlık da duydum. Antilop, çığlık atıyordu. Göz ucuyla başka bir aslanın ağabeyimin kaldığı yerden devam ettiğini gördüm. Onu kurtarmam gerekiyordu. Bir kere daha vurdu ağabeyim. Yorulmuş olacak ki durdu. Hırlayarak "Sen. Bize bunu nasıl yaparsın?" dedi. Utandım. Kendimden utandım. Fısıldayarak "Özür dilerim ağabey." dedim ve onu üzerimden ittim. Yaralayacak kadar vurmam yeterdi arkamdan gelmemesi için. Vurdum. Gözlerindeki acı yüreğimi burktu. Daha fazla bakamadım. Antilobun yardım çağrısı beni kendime getirdi. Bacağı kopmuştu. Tekrar koşmaya başladım. Öfkeliydim. Bu öfke beni hızlandırdı. Kendisine son sürat geldiğimi gören aslan korktu ve ardına bakmadan kaçtı. Sonunda antilobun yanına gelmiştim. Kan. Her yerde kan. "İyi misin?" diye telaşla sordum. Kan. Her yerde kan. "Yapma! Lütfen, yapma!" diye sayıklıyordu. Afallamıştım. "Yapma, acı bana! Yalvarırım!" Benden korkuyordu. "Merak etme. Yardım için buradayım." Bana inanmadığı gözünden düşen yeni yaşlardan belliydi. "Sakin ol. İkinizi de kurtaracağım." Hâlâ inanmıyordu. Ama inanıp inanmaması şu anda en büyük sorunum değildi. Yarasının kanamasını durdurmam gerekiyordu ve bu konuda en ufak fikrim yoktu. Telaşla ne yapacağımı düşünürken etrafın sessizleştiğini fark ettim. Bütün o bağrışlar, koşuşturmalar bitmişti. Fırtınadan önceki sessizlik gibi. Arkama döndüm ve sinirli aslanlarla karşılaştım. En önde babam, gözlerinde tiksinti ile bana bakıyordu. Yanında annem hüsrani omuzlarının duruşundan belliydi. Sessizliği babamın kükremesi vardı. Dağlardan yankılanarak gelen suçlama, kararlı duruşunun bozulmasına sebep

oldu. Tekrar sessizlik. Etrafta sadece arkamdan gelen acı dolu sızlanmalar vardı. Babam bana doğru bir adım attı. Arkasından da diğerleri. Bir adım daha. Bu sefer hızlı adımlarla yaklaşılmaya başladılar bize. Durduramadığım bir hırlama ciğerlerimin derinliklerinden gelmeye başladı. Daha da yaklaştılar. Onlar yaklaştıkça daha da artıyordu hırlamalarım. Yaklaştılar. En sonunda aramızda bir metre kalana kadar yavaşça yaklaştılar. Bir adım daha attılar ve bir kükreme duyuldu. İlk başta nereden geldiğini anlamasam da benden geldiğini fark ettim. Benden... Hayatımda ilk defa kükremiştim. Babam dışında herkes geriledi. Gözlerini gözlerimden ayırmıyordu. Bir adım daha atmaya çalıştı. Bir kez daha kükredim. Durdu. Bana uzunca baktı. Gözlerinden hem hoşnutsuzluk hem de gurur okunuyordu. Benimle gurur duyuyordu. Hiçbir şey söylemeden geri çekildi. Diğerleri şaşkınlıkla bakıyordu. Ağır ağır yürüyen babamın arkasından ilerlediler. Annemle göz göze geldim. Dudaklarının kenarları hafifçe kıvrılmıştı. Ben de ona gülümsedim. Arkamdan bir çığlık yükseldi. "Yardım et ne olur, yardım et!" Ne yapacaktım? Acı çekmemesi için yapabileceğim bir şey var mıydı? Sanırım yoktu. Bekleyecektim. Sadece bekleyecektim.

Korku dolu dakikaları geride bırakmıştık. Acısı az da olsa dinmişti. Ama hâlâ bitmemişti. Çok fazla kan kaybetmişti ve bitkin düşmüştü. Korkuyordum. İkisine de bir şey olacak diye ödem kopuyordum. Adını bile bilmediğim bir kalbin atması benim için çok önemliydi. Bir anda adını dahi bilmediğimi fark ettim. "Adın ne?" diye sordum. "Ne?", "Adın ne?" Yüzünde "Saçmalama!" der gibi bir ifade belirdi. "Lütfen." dedim. Birkaç dakika sustu. Yüzü acıyla buruştu. "Ya ona bir şey olursa?" diye sordu nefes nefese. "Olmayacak. Korkma. Ona hiçbir şey olmayacak. Söz veriyorum."

"Baba! Gördün mü?"

"Gördüm oğlum. Çok iyiydi. Aferin sana."

Yüzündeki gülümseme içimi ısıttı. Aklıma babamla olan bir anım geldi. Çok hoş değildi ama en iyisi buydu. Bana avlanmayı öğretmeye çalışıyordu. "Hadi! İçindeki gücü bul. Orada saklı. Bunu biliyorum. Aslan ol!" Her ne kadar dirensen de içimde, çok derinlerde gömülü olan gücü ve isteği bulacağına inanıyordu. Zamanla yılmıştı ama benim için çabalamıştı en azından. Oğlumun sesi beni yıllar öncesinden çekip çıkardı. "Baba. Annem burada olsaydı benimle gurur duyar mıydı?" Birkaç dakika konuşmadım. "E-eyet... Annen seninle gurur duyardı. Biliyorsun değil mi?", "Neyi?", "Ben de seninle gurur duyuyorum oğlum." "Biliyorum ki!" dedi ve bir kelebeği takip etmek için yanımdan ayrıldı. Acaba o ne düşünürdü? Çocuğuna iyi bakabilmiş miydim? Onun verebileceği şeyleri veremezdim ama en iyi şekilde bakıyordum ona. Elimden geldiğince yerini doldurmaya çalışıyor, eksikliğini hissettirmemek için çabalıyordum. Aslında kendimle gurur duyuyordum. Ona verdiğim sözü tutmuştum. Ona bir şey olmamıştı.

Doğa KARASU - 8/A

KAR

*Sanki sonmuş gibi
Seyrederim beyazı.
Gözlerimde kar donar,
Dağlar soğuktan ağlar,
Ben ve kuşlar
Yine kışa güleriz.*

*Arkada kaldı baharlar,
Şimdi yavaşça bir türkü çalar ,
Güllerin üzerindedir rengârenk kar,
Pencereden bakar bize
Bütün geriye kalanlar.*

*Sen yine de gülümse gökyüzü,
Hep gülümse ki
Geriye dönüp bakınca
Dikenlere sarılıp
Ağlamasın güller.*

*Şu minicik noktalar,
Gökten inmeye devam eder,
Bembeyaz kar,
Yavaşça üstümü örter.*

*Zaman geçtikçe uzaklaşır hüzün dolu günler,
Güneş göğün tepesine yerleştikçe,
Bu ince işlemeli dantel
Yavaş yavaş erir gider.*

Edanur KARSLIOĞLU 11-D

GÜZ

*Sarı yaprakların altında
Kayboluverdi bir rüya daha
Kimse gidişine kulak vermedi ama
Bir devir kapandı yeniden.
Ağaç kökleri isyankârdı
Bulutlar sessiz
Koyverdi gökler uğultulu hazan rüzgârlarını
Çok uzaklara,
Bilinmezliklere
Bir güz toz olup gitti renksiz dalların savruluşunda.*

İpek ALGAN- 11/A

ÖLÜMSÜZ KELEBEK

*Belki bir kelebeğin ömrü kadar vardır ömrümüz,
Belki daha da az
Ama eğer bitmesi için yaşıyorsak
Ne önemi kalır ki geçen saniyelerin*

*Bir dalga gibidir yaşam,
Eninde sonunda kıyıya çarpan
Uç küçük kelebek,
Dalgaya karşı yüz
Küçük bedene hapsolmuş büyük bir ruh
Kıyıya karşı bir engel olur belki*

Nehir KOYUNCU – 11/D

OCAK 2022

ÖZEL GÜNLER&ŞARKILAR

PZT	SAL	ÇAR	PER	CUM	CMT	PAZ
27	28	29	30	31	 01 YILBAŞI LAST CHRISTMAS- WHAM!	02 DÜNYA BİLİM KURGU GÜNÜ KILLERS - SPACEMAN
03 UYKU FESTİVALİ GÜNÜ UYKUSUZ HER GECE- AJDA PEKKAN	04 BRAİLLE ALFABESİ GÜNÜ BLINDING LIGHTS- THE WEEKEND	05 DÜNYA KUŞ GÜNÜ BELKİ ÜSTÜMÜZDEN BİR KUŞ GEÇER- YÜKSEK SADAĞAT	06 CAGE THE ELEPHANT- INSTANT CRUSH	07 DİS-MOİ- BB BRUNES	08 MASANI TEMİZLEME GÜNÜ NİKAH MASASI- ÜMİT BESEN	09 FEEL GOOD- GORİLLAZ
10 ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ WORK SONG- NİNA SİMONE	11 İMİK Sİ MİK- HİNDİ ZAHRA	12 STAN- EMİNEM	13 LEFT HAND FREE- ALT-J	14 ULUSLARARASI UÇURTMA GÜNÜ UÇURTMA- MEHMET GÜRELİ	15 LONESOME TOWN- RICKY NELSON	16 HIÇBİR ŞEY GÜNÜ
17 DÜNYA ZENGİNLER GÜNÜ RİCH GİRL- GWEN STEFANİ	18 WINNIE THE POOH GÜNÜ AYI- BARIŞ MANÇO	19 PATLAMIŞ MISIR GÜNÜ CORNERSTONE- ARTIC MONKEYS	20 PEYNİR SEVENLER GÜNÜ CHEESECAKE- LOUIS ARMSTRONG	21 DÜNYA SARILMA GÜNÜ SARILIRIM BİRİNE- ADAMLAR	22 ACILI SOS YEME GÜNÜ HOT N COLD- KATY PERRY	23 EL YAZISI GÜNÜ ELLERİ ELLERİME- DUMAN
24 YARIYIL TATİLİ BAŞLANGICI OH BE- CEM KARACA	25 UNUTAMADIM- MÜSLÜM GÜRSES	26 DÜNYA GÜMRÜK GÜNÜ NATIONAL ANTHEM- LANA DEL REY	27 DÜNYA ÇİKOLATALI KEK GÜNÜ KEK- NİL KARABRAHİMİL	28 VERİ KORUMA GÜNÜ PARANOİD ANDROİD- RADIOHEAD	29 DÜNYA YAPBOZ GÜNÜ PARAMPARÇA- TEOMAN	30 NO HABRÁ NADİE EN EL MUNDO - BUİKA
31 MAD ABOUT YOU- HOOVERPHONIC	01	02	03	04	05	06

- Günün şarkısına bu sayılara tıklayarak ulaşabilirsin.

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#),
[18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#), [26](#), [27](#), [28](#), [29](#), [30](#), [31](#)

KAPANIŞ

Okuduđunuz için teŖekkür ederiz. Bir sonraki sayılarımızda Kantine'e katkıda bulunmak isterseniz bizimle iletişime geçmeyi unutmayın.

*Editörler: Doğa TERZİ, Irmak ARMAĞAN
Danışman Öğretmen: Elif Safire ÜNAL EL
İletişim için: tfldergisi@gmail.com
Instagram : kantine_dergi*

